

Результати опитування молоді

МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАУВАГИ

Опитування проходило з 24 липня по 25 серпня 2026 р. Вибірка формувалася через самостійне зголошення учасників та учасниць (*voluntary sampling*). Інформація про опитування поширювалася через соціальні мережі.

Загальна кількість опитаних $n=302$. Насправді до опитування зголосилося 360 осіб, але 58 не відповідали критеріям дослідження, тобто не були віком від 18 до 35 років, або не проживали закордоном.

Таким чином опитування має розвідковий характер.

СОЦІАЛЬНО-ДЕМОГРАФІЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ОПИТАНИХ

Попри розвідковий характер опитування, воно в загальному відображає демографічні характеристики української молоді, яка проживає закордоном – за винятком конфесійної приналежності:

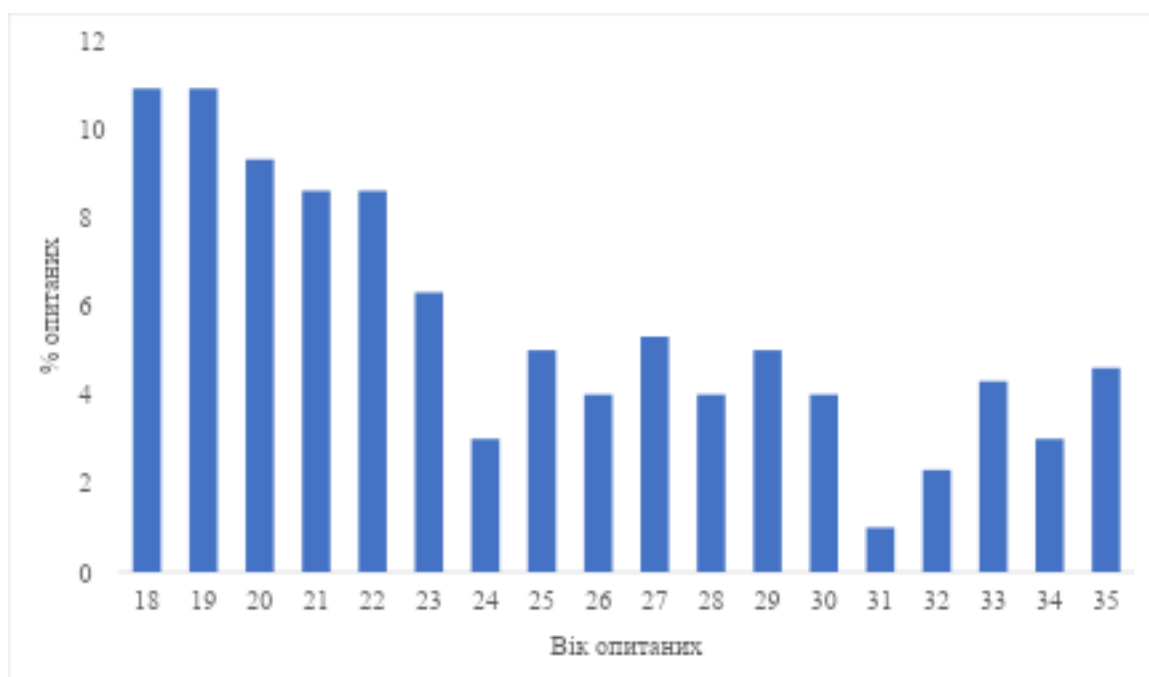
- 59,9% опитаних – жінки, 40,1% – чоловіки;
- 62,6% опитаних є віком від 18 до 25 років, 37,4% – віком від 26 до 35 років;
- 57% опитаних проживають або в Польщі, або в Німеччині, або в Італії, що відповідає основним напрямкам міграції українців до і після початку повномасштабної війни;
- 52% опитаних мають вищу освіту (27,8% – спеціаліста чи магістра, 24,2% – бакалавра);
- 50,2% опитаних проживають у великих містах (більше 100 тис. населення): 40,1% – у містах з населенням понад 500 тис., а 30,1% – у містах від 100 тис. населення до 499 тис. Причиною цього є можливість працевлаштування та освіти (див. далі);
- лише 7,9% опитаних не працюють і не навчаються. Також важливо, що 30,8% поєднують і працю, і навчання. Лише навчаються – 23,2%, лише працюють – 38,1%;
- **опитування охопило як тих, хто виїхав до початку повномасштабного вторгнення, так і тих, хто виїхав після 24.02.2022 р.:** 31,5% опитаних виїхали закордон до 24.02.22, а 65,2% – після (причому 34,4% опитаних виїхали протягом 2022 р.). Важливо, що 3,3% опитаних народилися закордоном, а тому репрезентують українську діаспору в другому поколінні;
- в половині випадків (50,5%) опитані виїхали закордон або з метою навчання (24,7%), або через повномасштабну війну та питання безпеки (25,8%);
- доволі велика частка опитаних виїхали закордон до свого повноліття: 11,3% виїхали закордон, бо таким було рішення батьків, 4,8% евакуювалися разом з родиною.

Стать опитаних

	n	%
чоловік	121	40,1
жінка	181	59,9

Вік опитаних

<i>вік</i>	<i>n</i>	<i>%</i>
18	33	10,9
19	33	10,9
20	28	9,3
21	26	8,6
22	26	8,6
23	19	6,3
24	9	3,0
25	15	5,0
26	12	4,0
27	16	5,3
28	12	4,0
29	15	5,0
30	12	4,0
31	3	1,0
32	7	2,3
33	13	4,3
34	9	3,0
35	14	4,6

Країна проживання опитаних

Країна	<i>n</i>	<i>%</i>
Польща	74	24,5
Німеччина	60	19,9
Італія	38	12,6
Франція	27	8,9
Словаччина	24	7,9
Великобританія	16	5,3
Іспанія	15	5,0
Австрія	9	3,0
Бельгія	7	2,3

Нідерланди	7	2,3
Швеція	6	2,0
Чехія	3	1,0
Естонія	2	0,7
Ірландія	2	0,7
Литва	2	0,7
Люксембург	2	0,7
Швейцарія	2	0,7
Болгарія	1	0,3
Греція	1	0,3
Данія	1	0,3
Норвегія	1	0,3
Португалія	1	0,3
Угорщина	1	0,3

Освіта опитаних

	n	%
неповна середня освіта (до 9 класів загальноосвітньої школи)	8	2,6
повна середня освіта (10-12 класів загальноосвітньої школи, ПТУ)	66	21,9
середня спеціальна освіта (коледж, технікум)	40	13,2
неповна вища освіта (до 3 курсів ВНЗ)	26	8,6
базова вища освіта (бакалавр, 4 курси ВНЗ)	73	24,2
вища освіта (спеціаліст, магістр)	84	27,8
кандидат, доктор наук	5	1,7

Місце проживання

	n	%
Місто від 500 тисяч мешканців і більше	121	40,1
Місто від 100 до 499 тисяч мешканців	91	30,1
Місто від 50 до 99 тисяч мешканців	26	8,6
Місто до 49 тисяч мешканців	32	10,6
Місто до 10 тисяч мешканців	17	5,6
Село	15	5,0

Зайнятість

	n	%
навчаюся	70	23,2
навчаюся та працюю	93	30,8
працюю	115	38,1
не працюю і не навчаюся	24	7,9

Час виїзду закордон

	n	%
Не виїжджав/ла, тут народилась	10	3,3
До 24 лютого 2022 року	95	31,5
Лютий – грудень 2022 року	104	34,4
Протягом 2023 року	32	10,6

Протягом 2024 року
Протягом 2025 року
Протягом 2026 року

35	11,6
17	5,6
5	1,7

Причини виїзду

	n	%
Через повномасштабну війну та питання безпеки	75	25,8
Навчання	72	24,7
Особисті або сімейні обставини	44	15,1
Рішення прийняли батьки	33	11,3
Працевлаштування	28	9,6
Возз'єднання з родиною	16	5,5
Евакуація разом із сім'єю	14	4,8
Одруження / створення сім'ї	5	1,7
Душпастирське, волонтерське або місіонерське служіння	2	0,7
Інше	2	0,7

Національна ідентичність молоді

Окремий блок питань анкети стосувався національної ідентичності молоді: ким вони себе вважають, чому вони вважають себе приналежними до української нації, в який спосіб підтримують свою національну ідентичність закордоном:

- 79,8% опитаних ідентифікують себе з українцями: 47% вважають себе виключно українцями, а 32,8% – більшою мірою українцями, ніж жителями чи громадянами країн перебування;
- найважливішими критеріями для самоідентифікації себе з українцями є **діяльнісні**, тобто бути українцем – це діяти як українець чи українка:
 - розділяти біль, переживання та гордість за Україну;
 - шанувати українські традиції, культуру та звичаї;
 - поділяти цінності українців;
 - розмовляти українською мовою в повсякденному житті, знати українську історію;
- натомість **приписані** характеристики (мати українських батьків, мати український паспорт, народитися в Україні) мають набагато менше значення;
- тобто *українська ідентичність для опитаної молоді – це активна, свідомо громадянська позиція, які потрібно підтверджувати щоденно* – через різноманітні дії та життя згідно з певними цінностями та переконаннями;
- втім, є і **тривожний сигнал**: доволі низький бал (3,54 з 5) отримав критерій “пов’язувати своє майбутнє з Україною”. Він вказує на існування великого ризику, що українська молодь, попри те, що зберігатиме українську ідентичність, не повернеться до України;
- *прояви чи маніфестації ідентичності є більш приватними, а не спільнотними*:
 - понад 85% опитаних виражають свою українськість через спілкування українською в родині чи з друзями (93,3%), святкуючи українські свята відповідно до українських традицій (92,3%), споживаючи український контент в інтернеті (87,3%);

- натомість лише близько половини опитаних виражають українську ідентичність через дії – використовують національну символіку в одязі, аксесуарах, елементах інтер'єру чи авто (54,3%), купують товари українських брендів (53%), підтримують зв'язки з іншими українцями закордоном (49,7%);
- найменше українці підтримують українські бізнеси закордоном (41,3%);
- частина з **спільнотних** маніфестацій ідентичності може бути ускладнена через безпекову ситуацію (небезпечно публічно демонструвати українську символіку через напади на вулицях європейських міст) чи економічні причини (купівля українських товарів закордоном означає вищі витрати, ніж купувати місцеві товари, а цього не всі опитані можуть собі дозволити);
- *єдиний канал, який забезпечує **спільнотну** маніфестацію ідентичності – українська Церква*: 84,7% опитаних виражають свою українську ідентичність, відвідуючи церкву закордоном. Таким чином Церква є одним з небагатьох каналів, який забезпечує спільнотні форми української ідентичності закордоном – і повинна не нехтувати цією роллю!
 - Втім, це може бути результатом того, що в опитуванні взяла участь переважно воцерковлена молодь!
- Основні способи підтримати власну ідентичність також є більш **індивідуальними**:
 - абсолютна більшість (89,1%) спілкуються українською мовою;
 - близько 2/3 опитаних займають більш активну громадську позицію: або розповідають іноземцям про Україну (67,2%), або долучаються до українських спільнот чи організацій (60,3%);
 - втім, для частини ця участь не є систематичною чи проактивною:
 - 47,4% беруть участь в акціях солідарності, мітингах чи культурних заходах, присвячених Україні;
 - 44% регулярно донять на потреби СОУ чи в українські благодійні фонди;
 - 39,7% шукають інформацію про українські події в місці проживання і відвідують їх;
 - з іншого боку, лише 11,9% не роблять нічого, щоб підтримувати українську ідентичність;
 - 83,8% відвідують українську церкву, щоб підтримати зв'язок з Україною, що підтверджує зроблений раніше висновок про роль Церкви в збереженні української ідентичності української молоді закордоном;
- повномасштабне вторгнення вплинуло на усвідомлення української ідентичності молоддю:
 - найбільш поширений тренд – воно посилилося: це вказали 44,7% опитаних. Причому ослабло воно лише в 5,6% опитаних;
 - важливо, що в значній частині молоді відбувається **трансформація ідентичності**: 21,5% вказали, що вони зберігають українську ідентичність, але водночас набувають нових рис. Це та група молоді, з якою потрібно інтенсивно працювати.

Ідентичність

	n	%
Тільки українцем / українкою	142	47,0
Більшою мірою українцем / українкою, ніж жителем/громадянином країни перебування	99	32,8
У рівній мірі і українцем / українкою, і жителем/громадянином країни перебування	31	10,3
Більшою мірою жителем/громадянином країни перебування, ніж українцем / українкою	9	3,0
Громадянином світу / космополітом (національність не має для мене значення)	7	2,3
Важко відповісти	14	4,6

Критерії ідентичності

Опитані мали висловити згоду чи незгоду з дев'ятьма твердженнями, які описували, що для них означає бути українцем чи українкою. Для цього вони використовували шкалу від 1 до 5, де 1 – повністю незгодні, а 5 – повністю згодні

	Середній бал
шанувати українські традиції, культуру та звичаї	4,29
розділяти біль, переживання та гордість за Україну	4,23
розмовляти українською мовою в повсякденному житті	4,18
поділяти цінності українців	4,18
знати українську історію	4,12
мати українськи батьків	3,83
пов'язувати своє майбутнє з Україною	3,54
мати паспорт громадянина України	3,49
народитися в Україні	3,47

Прояви ідентичності

	n	% опитаних
Спілкуюся українською мовою в родині, з друзями, в побуті за кордоном	280	93,3%
Святкую українські свята (Різдво, Великдень, День Незалежності) відповідно до українських традицій	277	92,3%
Читаю українські медіа/Telegram-канали, переглядаю український YouTube, прослуховую українську музику	262	87,3%
Відвідую українську Церкву	254	84,7%
Використовую національну символіку в одязі, аксесуарах, елементах інтер'єру чи авто (прапорець, тризуб, вишиванка)	163	54,3%
Купую товари українських брендів (якщо є можливість)	159	53,0%
Свідомо формую кола спілкування переважно з-поміж експатрів чи біженців з України	149	49,7%
Підтримую українські бізнеси за кордоном	124	41,3%

* сума може перевищувати 100%, оскільки опитані могли обрати декілька варіантів відповіді

Підтримка ідентичності

	n	% опитаних
Свідомо використовую українську мову у спілкуванні	269	89,1%
Відвідую українську Церкву	253	83,8%
Розповідаю іноземцям (колегам, знайомим) про історію, культуру України та поточні події, протидію фейкам	203	67,2%
Долучаюсь до діяльності українських спільнот/організацій	182	60,3%
Беру участь в акціях солідарності, мітингах чи культурних заходах, присвячених Україні	143	47,4%
Регулярно доначу в українські благодійні фонди / на збори для ЗСУ	133	44,0%
Спеціально шукаю інформацію про українські культурні події у моєму місті перебування та відвідую їх	120	39,7%
Я не роблю нічого специфічного, це відбувається природно / не вважаю за потрібне це підтримувати	36	11,9%

* сума може перевищувати 100%, оскільки опитані могли обрати декілька варіантів відповіді

Зміна ідентичності

	n	%
Посилилося (я став/стала гостріше відчувати себе українцем/українкою, сильніше цінувати своє коріння)	135	44,7
Залишилося без змін	65	21,5
Ослабло (я поступово віддаляюся від українського контексту, більше фокусуюся на місцевому житті)	17	5,6
Трансформувалося (я відчуваю складне поєднання: залишаюся українцем, але набуваю зовсім нових рис ідентичності)	65	21,5
Важко сказати	20	6,6

Участь в українських та місцевих організаціях та спільнотах

Окремий блок анкети стосувався участі в житті українських та місцевих організаціях та спільнотах.

- більшість опитаних (75,5%) протягом останнього року брали участь в діяльності **українських** ініціатив, груп, спільнот чи організацій;
- в більшості випадків ця діяльність мала **несистематичний характер**:
 - єдиний тип організацій, до яких систематично залучені більшість опитаних – релігійні та духовні громади (65,4% опитаних);
 - найменший рівень участі – в українських професійних чи академічних спільнотах (44,7% не беруть в них участі);
 - несистематично опитані беруть участь в діяльності громадських чи благодійних організацій (34,2%);
 - у випадку з культурними, мистецькими чи освітніми гуртками, а також неформальними локальними чи онлайн-спільнотами, то там переважають або неучасть (34,6% та 32,5% відповідно), або формальна участь (підписка на сторінки, стеження за новинами) (25% та 28,9% відповідно)
- причини участі в українських організаціях – збереження зв'язку з Україною (мовою, культурою та ідентичністю), пошук нових *друзів*, підтримка України. Тобто функція українських організацій – збереження та підтримання **ідентичності**. Натомість ці організації майже не виконують утилітарних функцій, тобто отримання порад щодо життя в країні перебування, пошук роботи чи корисних контактів;
- серед причин не участі в діяльності українських організацій переважає **брак часу** (54,2% опитаних), але також **брак інформації** (34,7% не знають про існування таких

організацій, 33,3% опитаним бракує інформації про те, чим займаються українські групи та організації), а також **психологічна втома** (34,7%), **різниця в цінностях та світоглядах** (30,6%). Останнє вказує, що важливим чинником для мережування українців є не лише підтримання ідентичності, але також **підтримання цінностей**. 20,8% не бачать для себе користі в участі в таких організаціях, а 4,2% достатньо спілкування онлайн;

Натомість участь в **місцевих** організаціях та спільнотах є зовсім іншою за інтенсивністю та своїм характером:

- протягом останнього року в них брали участь 56,3% (і це нижчий рівень участі, ніж в українських групах чи організаціях);
- як і випадку з українськими організаціями та групами, більшість опитаних активно залучені до діяльності місцевих релігійних та духовних громад (58,2%);
- так само доволі велика кількість опитаних залучена до діяльності громадських чи благодійних організацій (34,1% нерегулярно і 21,2% – систематично);
- натомість більшість опитаних майже чи повністю не беруть участі в діяльності місцевих професійних чи академічних спільнот, культурних, мистецьких та освітніх гуртків, неформальних локальних чи онлайн-спільнот, політичних або правозахисних рухів;
- основні причини участі в місцевих групах чи організаціях є **утилітарні**:
 - практика мови, розуміння місцевої культури, законів та звичаїв;
 - можливість тимчасово переключитися з новинного контексту війни на локальне життя;
 - доступ до інфраструктури;
 - інтеграція в місцевий ринок праці;
- перешкоди до участі в місцевих групах чи організаціях нагадують ті, що ж й у випадку з українськими:
 - брак часу є ключовою причиною (60,8%);
 - брак інформації – про існування таких організацій (36,2%) чи про специфіку їхньої діяльності (25,4%);
 - психологічна втома (34,6%);
 - різниця в цінностях (24,6%);
- такою ж частка тих, хто не бачать користі в такій участі (25,4%), а також тих, кому вистачає онлайн спілкування (6,9%);
- окремою перешкодою є мовний бар'єр – для 6,9% опитаних.

Таким чином, підсумовуючи участь в місцевих та українських організаціях можемо зробити такі висновки:

- **причини не-участі є однаковими;**
- **причини участі є різними:**
 - у випадку з українськими організаціями йдеться про **підтримання ідентичності**;
 - у випадку з місцевими організаціями йдеться про **утилітарні** причини.

Якщо ж говорити про порівняння залученості в місцеву та українську спільноти, а також підтримку від них, то опитування показало дві речі:

- в обох випадках рівень залученості та підтримки є доволі низьким (в районі 3 балів за 5-бальною шкалою);
- українці почуваються більше залученими в українську спільноту, ніж у місцеву (3,72 проти 3,38), а також вказують, що українські організації краще враховують потреби української молоді, ніж місцеві організації (3,46 проти 3,02).

Таким чином бачимо, що українські громади виграють в змаганні за молодь, порівняно з місцевими організаціями, але ця перевага доволі незначна. Українська молодь є далі децю відокремленою від української спільноти закордоном. Втім, українські організації мають перевагу – вони краще розуміють потреби молоді. Втім, тут перевага також мінімальна. А тому в роботі з молоддю слід враховувати і специфіку участі (в українських спільнотах молодь бере участь через ідентичність), і специфіку потреб, які задовольняють українські організації.

Участь в діяльності українських ініціатив, груп, спільнот чи організацій (протягом останнього року)

	n	%
Так	228	75,5
Ні	74	24,5

Форми участі в різних типах українських спільнот та груп

	a. Я є членом організації, постійним волонтером, відвідую зустрічі		b. Долучаюся час від часу, відвідую окремі події, акції, мітинги		c. Підписаний(-а) на сторінки/чати, стежу за новинами, але рідко беру фізично чи дієво		d. Взагалі не беру участі	
	n	%	n	%	n	%	n	%
Громадські чи благодійні організації (волонтерство, активізм)	60	26,3%	78	34,2%	56	24,6%	34	14,9%
Професійні або академічні спільноти (клуби за інтересами, студентські ради, бізнес-асоціації)	27	11,8%	42	18,4%	57	25,0%	102	44,7%
Культурні, мистецькі чи освітні гуртки (мовні клуби, театри, хобі-групи)	30	13,2%	62	27,2%	57	25,0%	79	34,6%
Релігійні чи духовні громади	149	65,4%	45	19,7%	17	7,5%	17	7,5%
Неформальні локальні чи онлайн-спільноти (сусідські чати, групи у Facebook/Telegram для	38	16,7%	50	21,9%	66	28,9%	74	32,5%

дозвілля або взаємодопомоги)								
------------------------------	--	--	--	--	--	--	--	--

Потреби, які задовольняють українські організації

Опитані мали оцінити, наскільки українські організації допомагають задовольняти наступні потреби за шкалою від 1 до 5, де 1 – зовсім не допомагає, а 5 – повністю допомагає

	Середній бал
Можливість говорити рідною мовою, зберігати зв'язок з українською культурою та традиціями	4,47
Пошук нових друзів, побудова неформальних соціальних зв'язків	4,24
Можливість допомагати Україні (збори, волонтерство, інформаційна робота)	4,02
Відчуття безпеки, зменшення стресу, відчуття "дому" серед своїх	3,86
Отримання порад щодо житла, документів, гуманітарної допомоги	3,33
Пошук роботи, стажувань, корисних контактів для кар'єри чи навчання	3,12

Причини не-участі (n=74)

	n	% опитаних
Мені бракує часу (через навчання, роботу, побут)	39	54,2%
Я не знаю про існування таких організацій у моєму місті	25	34,7%
Відчуваю психологічну втому, мені бракує сил на соціалізацію	25	34,7%
Мені бракує інформації про те, чим займаються такі спільноти та їхні заходи у моєму місті	24	33,3%
Відчуваю дискомфорт або чужість у цих групах (різні цінності, погляди)	22	30,6%
Не бачу в цьому практичної користі для себе	15	20,8%
Маю достатнє коло спілкування онлайн, не потребую офлайн-громад	3	4,2%

* сума може перевищувати 100%, оскільки опитані могли обрати декілька варіантів відповіді

Участь в діяльності місцевих ініціатив, груп, спільнот чи організацій (протягом останнього року)

	n	%
Так	170	56,3
Ні	132	43,7

Форми участі в різних типах місцевих спільнот та груп

	а. Я є членом організації, постійним волонтером, відвідую зустрічі щотижня/щомісяця		б. Долучаюся час від часу, відвідую окремі події, акції, мітинги		с. Підписаний(-а) на сторінки/чати, стежу за новинами, але рідко беру участь фізично чи дієво		д. Взагалі не беру участі	
	n	%	n	%	n	%	n	%
Громадські чи благодійні організації	36	21,2%	58	34,1%	37	21,8%	39	22,9%

(волонтерство, активізм)								
Професійні або академічні спільноти (клуби за інтересами, студентські ради, бізнес-асоціації)	25	14,7%	30	17,6%	53	31,2%	62	36,5%
Культурні, мистецькі чи освітні гуртки (мовні клуби, театри, хобі-групи)	32	18,8%	45	26,5%	41	24,1%	52	30,6%
Релігійні чи духовні громади	99	58,2%	35	20,6%	18	10,6%	18	10,6%
Неформальні локальні чи онлайн-спільноти (сусідські чати, групи у Facebook/Telegram для дозвілля або взаємодопомоги)	27	15,9%	35	20,6%	60	35,3%	48	28,2%
Політичні або правозахисні рухи (мітинги, адвокаційні кампанії)	13	7,6%	29	17,1%	36	21,2%	92	54,1%

Потреби, які задовольняють місцеві організації

Опитані мали оцінити, наскільки місцеві організації допомагають задовольняти наступні потреби за шкалою від 1 до 5, де 1 – зовсім не допомагає, а 5 – повністю допомагає

	Середній бал
Практика мови, розуміння місцевої культури, законів та звичаїв	3,98
Можливість тимчасово переключитися з новинного контексту війни на локальне життя	3,75
Доступ до інфраструктури (спорт, мистецтво, хобі), яка не прив'язана до національності	3,66
Інтеграція в місцевий ринок праці, розширення кола знайомств серед місцевого населення	3,56
Отримання правової допомоги від місцевих інституцій, захист своїх прав як мігранта/біженця	3,14

Перешкоди до участі в місцевих організаціях (n=130)

	n	% опитаних
Мені бракує часу (через навчання, роботу, побут)	79	60,8%
Я не знаю про існування таких організацій у моєму місті	47	36,2%
Відчуваю психологічну втому, мені бракує сил на соціалізацію	45	34,6%
Мені бракує інформації про те, чим займаються такі спільноти та їхні заходи у моєму місті	33	25,4%
Не бачу в цьому практичної користі для себе	33	25,4%

Відчуваю дискомфорт або чужість у цих групах (різні цінності, погляди)

Мовний бар'єр

Маю достатнє коло спілкування онлайн, не потребую офлайн-громад

32	24,6%
24	18,5%
9	6,9%

* сума може перевищувати 100%, оскільки опитані могли обрати декілька варіантів відповіді

Залученість в спільноту

Опитані оцінювали рівень своєї згоди чи незгоди з наступними твердженнями, використовуючи шкалу від 1 до 5, де 1 – повністю не згодні, 5 – повністю згодні

	Середній бал
Я відчуваю себе невіддільною частиною української спільноти у моєму місті/країні перебування	3,72
Я відчуваю себе прийнятим(-ою) та інтегрованим(-ою) у місцеву (не-українську) громаду	3,38
Українські організації, які діють в країні перебування, добре розуміють і враховують специфічні потреби української молоді	3,46
Місцеві організації (державні чи громадські) країни перебування добре розуміють і враховують специфічні потреби української молоді	3,02

Релігія

Більшість опитаних належать до УГКЦ (81,5%), що вказує на обмеження вибірки: оскільки опитування поширювалося через соцмережі, то була більша імовірність, що його пройдуть люди, які належать до одного кола.

Загалом опитані декларують високий рівень віри: 5,66 (за шкалою від 1 до 7, де 1 означає надзвичайно невіруючу людину, а 7 – надзвичайно віруючу). Віруючими себе вважають 84,1% опитаних.

Більшість опитаних декларують активне залучення до релігійного життя: 42,1% беруть участь в релігійних службах в неділю та на релігійні свята, а 16,9% – один раз на тиждень. Частіше (кілька разів на тиждень або щодня) беруть участь 19,6% опитаних. І всього 3,3 беруть участь раз в рік чи рідше, а 2,6% – ніколи не беруть участі в релігійних службах.

Попри те, що 81,5% є вірними УГКЦ, лише 66,9% виховувалися в греко-католицькому середовищі. Таким чином бачимо, що серед опитаної молоді є частка осіб, які виховувалися в одному релігійному середовищі, а потім обрали інше (греко-католицьке).

Однією з можливих причин такого переходу є *формальність* виховання: лише 68,9% сказали, що на них вплинуло релігійне середовище, в якому їх виховували. 10,6% сказали, що такого впливу не відчули, а 20,5% не змогли однозначно відповісти на це питання. Статистичний аналіз відповідей тих, хто не виховувалися в греко-католицькому середовищі, але зараз є вірними УГКЦ, показав, що зміна конфесії *менш ймовірна* у випадку:

- якщо виховання в дитинстві **не** було формальним (опитані не відчули впливу релігійного середовища в дитинстві);
- якщо людина в дитинстві не була залучена до релігійного життя, але зараз є активно віруючою (тобто обрала варіант, що не відвідувала служби в дитинстві, але відвідує зараз).

Серед опитаних 74,2% відвідували релігійні служби в дитинстві – і відвідують зараз. 11,9% не відвідували в дитинстві, але в дорослому віці почали – і продовжують відвідувати. І 7,9% в дитинстві відвідували, але в дорослому віці перестали.

70,9% опитаних вважають Церкву моральним авторитетом для себе.

Щодо пропозицій Церкви, то більше половини опитаних зазначили, що **дуже потребують** чотирьох:

- *духовного супроводу*, тобто спілкування з духівником, молитовних зустрічей, реколекцій та прощ;
- *творчості*, тобто хору, спільної коляди, вертепу тощо;
- *поїздок* до Тезе, на Світовий День Молоді, паломництв по Святих місцях;
- *зустрічей та розваг*, тобто футболу, танців, перегляду фільмів, вечорниць.

Отже, бачимо, що на першому місці – духовні потреби, а також спільнотні.

Решта пропозицій (ініціативи та проекти, самовираження та власну організацію діяльності, волонтерство, навчання) також потребує більше половини опитаних, але не так гостро. І це пропозиції, які передбачають самореалізацію чи навчання. Таким чином, на основі відповідей опитаних можемо бачити, з якими потребами звертаються молоді люди до Церкви за кордоном.

Також опитаним було запропоновано сім відкритих питань, де вони мали написати власну думку. Загалом, на ці питання відповіли не більше 200 опитаних. Відкриті відповіді було класифіковано в окремі категорії (**для цього було використано III**)

Опишіть, будь ласка, чим для Вас є Церква? (n=170)

	n	% опитаних
Зустріч з Богом, молитва, Таїнства	73	42,9%
Спільнота, родина, люди	55	32,4%
Дім, домівка, безпечний простір	52	30,6%
Духовний спокій, відновлення, сила	47	27,6%
Служіння, любов, підтримання	31	18,2%
Теологічна сутність	21	12,4%
Духовний наставник, орієнтир, зростання	22	12,9%
Українська ідентичність, середовище за кордоном	16	9,4%
Основа життя, повсякденність	9	5,3%
Інституція, організація чи храм	8	4,7%
Критичне / Скептичне ставлення	11	6,5%

* сума може перевищувати 100%, оскільки опитані могли написати декілька варіантів відповіді

Напишіть, будь ласка, яким є Ваше ставлення до Церкви? (n=183)

	n	% опитаних
Позитивне	141	77,0%
Нейтральне	23	12,6%
Негативне	10	5,5%
Амбівалентне	33	18,0%

* сума може перевищувати 100%, оскільки опитані могли написати декілька варіантів відповіді

Пояснення категорій

Позитивне / Схвальне – чітко висловлене прихильне, тепле, позитивне або любовне ставлення

Нейтральне / Лояльне – стримане, нейтральне, байдуже або формально-політичне ставлення без яскраво вираженого емоційного забарвлення

Негативне / Критичне – переважно негативне, скептичне або заперечне ставлення

Амбівалентне / Двоєке – виражене поєднання позитивних і негативних моментів або розмежування сутності Церкви та її людських/інституційних помилок.

Напишіть, будь ласка, яким є Ваше ставлення до Церкви? (n=183)

	n	%
	опитаних	
Духовний простір і віра	40	21,9%
Спільнота, підтримка та соціалізація	28	15,3%
Ідентичність, традиція та національна прив'язка	13	7,1%
Критика духовенства та людського чинника	26	14,2%
Потреба оновлення та соціально-етичний розрив	13	7,1%
Позарелігійна / Атеїстична позиція	4	2,2%

* сума може перевищувати 100%, оскільки опитані могли написати декілька варіантів відповіді

Пояснення категорій

Духовний простір і віра — сприйняття Церкви як місця зустрічі з Богом, молитви, спасіння, відправи Таїнств та особистісного духовного зростання.

Спільнота, підтримка та соціалізація — сприйняття Церкви як спільноти однодумців, місця для спілкування, знайомств, допомоги, спокою та відчуття «дому».

Ідентичність, традиція та національна прив'язка — зв'язок Церкви з конфесійною (УГКЦ), національною/українською приналежністю, патріотизмом, історією та культурною спадщиною.

Критика духовенства та людського чинника — зауваження до конкретних священників, їхньої поведінки, комерціалізації («бізнес»), зловживань владою, фінансами чи сексуальними злочинами, а також відмежування «досконалого Бога» від «недосконалої людини».

Потреба оновлення та соціально-етичний розрив — критика консерватизму, патріархату, реактивності, мізогінії, залякування гріхом або заклик до Церкви «йти в ногу з часом».

Позарелігійна / Атеїстична позиція — респондент зазначає, що не є віруючим/атеїстом або не відвідує/не відіграє ролі в його житті.

Напишіть, будь ласка, якими є Ваші очікування від Церкви? (n=140)

	n	%
	опитаних	
Духовне зростання, катехизація та проповідь	48	34,3%
Духовна й емоційна підтримка, прихисток і прийняття	45	32,1%
Відсутність очікувань / Задоволеність поточною ситуацією	33	23,6%

Побудова спільноти, єдність та середовище взаємодії	23	16,4%
Орієнтація на молодь та молодіжне душпастирство	21	15,0%
Відповідь на сучасні суспільні виклики та відкритість	21	15,0%
Соціальне служіння, благодійність та волонтерство	16	11,4%
Етичні стандарти духовенства, прозорість та автентичність	16	11,4%
Збереження традицій, доктринальна чіткість та ідентичність	10	7,1%

* сума може перевищувати 100%, оскільки опитані могли написати декілька варіантів відповіді

Пояснення категорій

- **Відсутність очікувань / Задоволеність поточною ситуацією** — відсутність конкретних очікувань («ніякі», «не знаю»), задоволеність наявним станом справ, а також усвідомлення обмежень Церкви як людської інституції (уникнення надмірних ілюзій).
- **Орієнтація на молодь та молодіжне душпастирство** — фокус на залученні підлітків та юнацтва, створенні молодіжних спільнот, таборів, з'їздів, організації дозвілля та адаптації душпастирства до потреб молодих людей.
- **Побудова спільноти, єдність та середовище взаємодії** — прагнення бачити парафію як живу родину, формування горизонтальних зв'язків між вірянами, об'єднання людей, подолання формального відвідування та створення щирої атмосфери.
- **Духовне зростання, катехизація та проповідь** — запит на катехизацію дорослих, вивчення Біблії, якісні та зрозумілі проповіді, глибше пізнання віри, молитву та якісний духовний супровід/настанови.
- **Духовна й емоційна підтримка, прихисток і прийняття** — Церква як безпечний простір, місце спокою, психологічного та духовного розвантаження, прийняття без осуду, зверхності чи строгих стереотипів.
- **Соціальне служіння, благодійність та волонтерство** — допомога нужденним, бідним, активне волонтерство (особливо під час війни), благодійні проекти та суспільна користь.
- **Відповідь на сучасні суспільні виклики та відкритість** — реакція на актуальні проблеми (війна, екологія, штучний інтелект, закордонне душпастирство), використання нових медіа, гнучкість до змін та відкритість до діалогу.
- **Етичні стандарти духовенства, прозорість та автентичність** — чесність, моральний авторитет пастирів, відповідність слів діям, відсутність корупції/наживи, справедливість та притягнення до відповідальності за правопорушення.
- **Збереження традицій, доктринальна чіткість та ідентичність** — дотримання біблійного вчення, плекання східної духовності, збереження української культурної та релігійної ідентичності, захист від протилежних ідеологічних впливів.

Напишіть, будь ласка, які Ваші особисті потреби могла б заповнити Церква? (n=119)

	n	% опитаних
Духовний зріст та віра	44	37%
Богослужіння та Таїнства	42	35,3%
Релігійна освіта та вчення	36	30,3%
Спільнота та соціалізація	18	15,1%
Емоційна та психологічна підтримка	16	13,4%
Національно-культурна ідентичність та діаспора	15	12,6%
Служіння, волонтерство та допомога	14	11,8%
Інфраструктура, доступність та організація	12	10,1%
Матеріальні та побутові потреби	12	10,1%
Потреби повністю задоволені	12	10,1%
Відсутність потреб / Негативне ставлення	3	2,5%
Важко відповісти / Невизначено	44	37%

* сума може перевищувати 100%, оскільки опитані могли написати декілька варіантів відповіді

Пояснення категорій

- 1. Духовний зріст та віра:** Потреба у поглибленні віри, наближенні до Бога, наслідуванні Ісуса Христа, духовній боротьбі, пошуку сенсу життя та духовному супроводі/розвитку.
- 2. Богослужіння та Тайнства:** Літургійне життя, участь у Святих Тайнах (сповідь, причастя, шлюб), регулярні служби, спільна молитва, вечори прослави.
- 3. Релігійна освіта та вчення:** Потреба в катехизації, вивченні Святого Письма (Біблії), лекціях, роз'ясненні правил поведінки у храмі, традицій, знань про екзорцизм або церковну ієрархію.
- 4. Спільнота та соціалізація:** Потреба в колі спілкування, пошуку друзів, однодумців, створенні молодіжних спільнот (зокрема для «старшої молоді 30+»), подоланні самотності, пошуку супутника/супутниці життя.
- 5. Емоційна та психологічна підтримка:** Запит на душевний спокій, затишок, розраду, відчуття потрібності/значущості, безкоштовну консультацію духівника або біблійного психолога, прийняття без осуду.
- 6. Національно-культурна ідентичність та діаспора:** Збереження українських традицій, рідної мови, відчуття «дому» за кордоном, відкриття українських парафій, мовна та культурна інтеграція.
- 7. Служіння, волонтерство та допомога:** Бажання служити іншим, бути корисним для ЗСУ, ветеранів, біженців, брати участь у благодійності, соціальних чи спортивних ініціативах парафії.
- 8. Інфраструктура, доступність та організація:** Організаційно-бюрократичні потреби: потреба в священниках, доступності храму в робочі дні (а не лише щонеділі), відкритих заходах, таборах, реколекціях, прощах.
- 9. Матеріальні та побутові потреби:** Запит на житло, працевлаштування, гуманітарну або матеріальну допомогу.
- 10. Потреби повністю задоволені:** Відповіді про те, що поточний стан повністю влаштовує або Церква повністю заповнює всі особисті потреби.
- 11. Відсутність потреб / Негативне ставлення:** Заяви про відсутність потреб («немає», «ніякі»), небажання контактувати («не лізти до мене»), розчарування через негативний досвід або дискримінацію (гомофобія, некомпетентність священнослужителів).
- 12. Важко відповісти / Невизначено (UNCERTAIN):** Відповіді «не знаю», «non lo so» чи відсутність конкретики.

Напишіть, будь ласка, якою Ви бачите свою залученість до ініціатив Церкви? (n=119)

	n	%опитаних
Висока / Активна залученість (Загальна)	45	37,8%
Практичне служіння та волонтерство (Благодійність, організація, праця)	44	37,0%
Участь у спільнотах, духовному зростанні та заходах	24	20,2%
Ситуативна / Обмежена залученість (Залежно від умов)	24	20,2%
Літургійне, молитовне та творче/музичне служіння	20	16,8%
Низька / Відсутня залученість (Відстороненість)	19	16,0%
Бар'єри, виклики та критична позиція	15	12,6%
Фінансова, матеріальна та ресурсна підтримка	9	7,6%

* сума може перевищувати 100%, оскільки опитані могли написати декілька варіантів відповіді

Пояснення категорій

1. Висока / Активна залученість (Загальна)	Загальні заяви про високий рівень зацікавленості, бажання бути максимально активним(ою), постійну участь або
---	--

	сприйняття себе як важливої/активної частини церковного життя без деталізації конкретної сфери
2. Практичне служіння та волонтерство (Благодійність, організація, праця)	Готовність або наявний досвід допомоги діями: волонтерство, організація та зйомка заходів, катехизація, аніматорство, переклад, прибирання, господарські та технічні завдання, соціальні/благодійні проєкти
3. Літургійне, молитовне та творче/музичне служіння	Участь у богослужіннях, спільна молитва, співання в хорі, регентство, покликання до священства/семінарії, мистецькі/культурні ініціативи при церкві
4. Участь у спільнотах, духовному зростанні та заходах	Відвідування молодіжних спільнот (наприклад, УМХ), реколекцій, прощ, з'їздів, таборів, та участь у духовно-просвітницьких зустрічах
5. Фінансова, матеріальна та ресурсна підтримка	Підтримка церковних ініціатив грошовими пожертвами, забезпечення фінансової сталості проєктів або надання власного досвіду/знань/часу
6. Ситуативна / Обмежена залученість (Залежно від умов)	Залученість за наявності вільного часу, можливостей, конкретних нагод/свят, або стримана залученість через заклопотаність (робота, сім'я, навчання)
7. Низька / Відсутня залученість (Відстороненість)	Небажання або відсутність бачення залученості, пасивне відвідування виключно для особистої молитви
8. Бар'єри, виклики та критична позиція	Указування на перешкоди для залученості: відсутність парафії/УГКЦ поблизу (зокрема за кордоном), розчарування/нерозуміння з боку духовенства, сором'язливість, розчарування в людях

Напишіть, будь ласка, якими Ви бачите свої можливості діяльності в Церкві? (n=119)

	n	% опитаних
Загальна організаційна допомога	33	27,7%
Літургійна та молитовна діяльність	21	17,6%
Відсутність бажання чи можливості	21	17,6%
Робота з дітьми та молоддю	20	16,8%
Волонтерство, благодійність та соціальне служіння	16	13,4%
Катехитична та освітня діяльність	15	12,6%
Активна участь у житті спільноти	15	12,6%
Професійна, медійна та експертна допомога	14	11,8%
Особисте духовне зростання	7	5,9%
Священство, чернецтво та роздуми про покликання	5	4,2%

* сума може перевищувати 100%, оскільки опитані могли написати декілька варіантів відповіді

Пояснення категорій

Літургійна та молитовна діяльність: Спів у хорі, дяківство, паламарство/вівтарне служіння, прислуговування на Літургії, участь/проведення молитов, Акафістів, Хресних доріг.

Катехитична та освітня діяльність: Викладання катехизму, проведення біблійних гуртків/гуртків вивчення Біблії, викладання історії Церкви, катехизація дітей та молоді.

Робота з дітьми та молоддю: Організація молодіжних спільнот, участь у молодіжних проєктах, дитячі табори, діяльність аніматора.

Волонтерство, благодійність та соціальне служіння: Допомога потребам потребуючих, благодійні ініціативи, волонтерство, служіння людям у буденних потребах.

Професійна, медійна та експертна допомога: Застосування фахових знань/професії, ведення соцмереж, фотографування, дизайн/медіа, фінансова підтримка, адміністрування, дизайн квітами, музичний інструментальний супровід/концерти.

Загальна організаційна допомога: Фізична допомога (наприклад, сильні чоловіки, підтримання стану храму), організація подій/свято/проектів, допомога священнику, виконання будь-яких прохань чи потреб громади.

Священство, чернецтво та роздуми про покликання: Служіння священником, чернечий досвід/адаптація, пошук душпастирського покликання.

Активна участь у житті спільноти: Відвідування реколекцій, залученість до спільнот (УМХ, Обнова, Марійська дружина), спілкування, розвиток парафіяльного життя, свідчення віри.

Особисте духовне зростання: Духовне зростання, бажання бути ближче до Бога, пошук власного покликання/служби

Відсутність бажання чи можливості / Негативна відповідь / Невизначеність: Відповіді «не бачу», «ніякі», «не хочу», «важко сказати», відсутність мотивації чи наявність страху/бар'єрів.

Якщо б у Вас була змога, щоб Ви змінили в Церковному житті? (n=114)

	n	% опитаних
Душпастирство молоді, дітей та сімей	35	30,7%
Інституційний статус-кво, особиста трансформація та відсутність запиту на зміни	32	28,1%
Розвиток парафіяльної спільноти, атмосфери відкритості та взаємин	24	21,1%
Реформування богослужіння, літургії та молитовних практик	20	17,5%
Просвітництво, катехизація та відповідь на виклики сучасності	19	16,7%
Фінансова прозорість, етика та адміністративно-кадрова реформа	12	10,5%
Соціальне служіння, волонтерство та душпастирство за кордоном	12	10,5%
Радикальний секуляризм та відмова від релігійних інституцій	3	2,6%
Суспільна інклюзивність	2	1,8%

* сума може перевищувати 100%, оскільки опитані могли написати декілька варіантів відповіді

Пояснення категорій

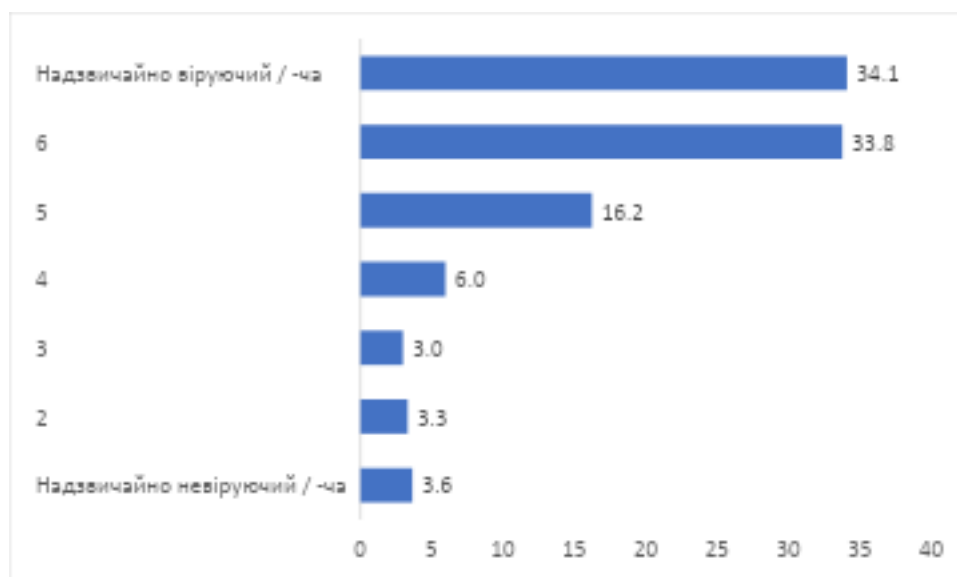
Інституційний статус-кво, особиста трансформація та відсутність запиту на зміни	<i>Опис:</i> Відповіді, у яких респонденти зазначають, що їх усе влаштовує, відмовляються від внесення змін через брак компетенції/бажання, або переносять фокус із реформування інституції на власне духовне вдосконалення чи саморефлексію.
Душпастирство молоді, дітей та сімей	<i>Опис:</i> Пропозиції щодо створення спеціальних дитячих літургій, дитячих кімнат під час служб, молодіжних спільнот (УМХ, Обнова), сімейних клубів, катехизації для дорослих/батьків та розважально-освітніх заходів для молодих вірян.
Реформування богослужіння, літургії та молитовних практик	<i>Опис:</i> Запити на зрозумілість молитви, адаптацію та скорочення довготривалих структур Літургії, акустичний баланс (чутливість молитви священника проти хору), мову служіння за кордоном, вечірні відправи, адорації та регулярні молитовні зустрічі.
Розвиток парафіяльної спільноти, атмосфери відкритості та взаємин	<i>Опис:</i> Очікування дружньої атмосфери, долання клірикалізму та зверхності душпастирів, інтеграція та комфортний прийом нових парафіян, щире спілкування поза богослужінням (неформальні кавування), культура взаємопідтримки.
Фінансова прозорість, етика та	<i>Опис:</i> Вимоги щодо публічної звітності про кошти парафії, скасування плати за таїнства («фіксованих цін»), перевірка доброчесності

адміністративно-кадрова реформа	пастирів, забезпечення належного матеріального стану священників та ротація душпастирів.
Просвітництво, катехизація та відповідь на виклики сучасності	<i>Опис:</i> Глибоке вивчення Біблії замість суто обрядовості, розгляд у проповідях і медіа актуальних питань (бізнес-етика, лідерство, психологічна стійкість, біоетика, стосунки), цифровізація та присутність у соцмережах.
Соціальне служіння, волонтерство та душпастирство за кордоном	<i>Опис:</i> Ініціативи з підтримки ЗСУ, волонтерство для безпритульних і залежних, опіка українською діаспорою та створення духовного дому для біженців і мігрантів за кордоном.
Суспільна інклюзивність	<i>Опис:</i> Пропозиції щодо подолання сексизму, патріархату, сегрегації та гомофобії, а також визнання й благословення одностатевих шлюбів.
Радикальний секуляризм та відмова від релігійних інституцій	<i>Опис:</i> Заклики до закриття церков або повного усунення релігії та церковних структур із суспільного життя.

Конфесія

	n	%
Українська Греко-Католицька Церква	246	81,5
Інша Східна Католицька Церква	4	1,3
Православна Церква	11	3,6
Православний без чіткої приналежності до певної Церкви	8	2,6
Римо-Католицька Церква	2	0,7
Протестантизм	2	0,7
Християни	5	1,7
Не належу до жодної конфесії / релігії	6	2,0
Невіруючий/а	6	2,0
Агностик	4	1,3
Атеїст/ка	6	2,0
Інше: УГКЦ та ПЦУ	2	0,7

Релігійність опитаних

Частота участі в релігійних службах

	n	%
Щодня	9	3,0
Кілька разів на тиждень	50	16,6
Один раз на тиждень	51	16,9
В неділю та на релігійні свята	127	42,1
Принаймні один раз на місяць	23	7,6
В середньому раз на півроку	24	7,9
Раз на рік	2	0,7
Рідше, ніж раз на рік	8	2,6
Ніколи	8	2,6

Середовище, в якому виховували опитаних

	n	%
Православне	58	19,2
Греко-католицьке	202	66,9
Римо-католицьке	2	0,7
Протестантське	5	1,7
Християнське	16	5,3
Мене виховували поза впливом будь-якої релігії	16	5,3

Чи відчували вплив середовища, в якому виховували

	n	%
Так	208	68,9
Ні	32	10,6
Важко відповісти	62	20,5

Релігійна активність

	n	%
Відвідував служби в дитинстві та відвідую зараз	224	74,2
Відвідував служби в дитинстві, а в дорослому віці перестав	24	7,9
Не відвідував в дитинстві, в дорослому віці почав і відвідую зараз	36	11,9
Не відвідував в дитинстві, в дорослому віці почав, але тепер не відвідую	8	2,6
Ніколи не відвідував, але можливо почну	2	0,7
Ніколи не відвідував, і не збираюсь	8	2,6

Рівень згоди з твердженням “Церква є для мене моральним авторитетом”

	n	%
Повністю не погоджуюся	20	6,6
Радше не погоджуюся	24	7,9
Ні погоджуюся, ні не погоджуюся	44	14,6
Радше погоджуюся	106	35,1
Повністю погоджуюся	108	35,8

Потреба в пропозиціях від Церкви

	Дуже потребую		Радше потребую		Радше не потребую		Зовсім не потребую	
	n	%	n	%	n	%	n	%
Духовний супровід (духівник, молитовні зустрічі, реколекції, прощі)	165	54,6%	87	28,8%	26	8,6%	24	7,9%
Навчання (навчально-формаційні зустрічі в сферах екології, культури, соціальної роботи тощо)	83	27,5%	98	32,5%	82	27,2%	39	12,9%
Ініціативи та проекти (форуми, табори, акції, ярмарки)	122	40,4%	110	36,4%	42	13,9%	28	9,3%
Волонтерство (гуманітарні штаби, допомога переселенцям, благодійні акції для дітей, відвідування людей похилого віку)	102	33,8%	107	35,4%	67	22,2%	26	8,6%
Поїздки (Тезе, Світовий День Молоді, паломництва по Святих місцях)	160	53,0%	76	25,2%	41	13,6%	25	8,3%
Зустрічі та розваги (футбол, танці, перегляд фільмів, вечорниці)	146	48,3%	94	31,1%	39	12,9%	23	7,6%
Творчість (хор, спільна коляда, вертеп, сценки тощо)	155	51,3%	98	32,5%	26	8,6%	23	7,6%
Самовираження та власну організацію діяльності (можливість обирати діяльність у спільноті)	129	42,7%	96	31,8%	45	14,9%	32	10,6%

Потреба в пропозиціях Церкви

Оцінки важливості потреб за шкалою від 1 до 4, де 1 означало “Дуже потребую”, а 4 – “Зовсім не потребую”

	Середній бал
Духовний супровід	1,70
Творчість	1,73
Поїздки	1,77
Зустрічі та розваги	1,80
Ініціативи та проекти	1,92
Самовираження та власну організацію діяльності	1,93
Волонтерство	2,06
Навчання	2,25

УГКЦ закордоном

Загалом, опитані регулярно (64,7%) брали участь в житті спільнот УГКЦ в Україні – до переїзду. І лише 13,3% не брали такої участі взагалі, а 3% не брали такої участі, бо не жили в Україні. (Варто пам'ятати, що не належать до УГКЦ 18,5% опитаних. Таким чином щонайменше 2% опитаних брали участь в житті спільнот УГКЦ в Україні, хоча самі до УГКЦ не належали)

Для тих, хто переїхав закордон, загалом УГКЦ почала відігравати більшу роль, ніж до виїзду (60,1%), і лише для 8,6% стала відігравати меншу роль. Цікаво, що 5,2% не належали до УГКЦ до переїзду – і не взаємодіють з нею після переїзду. Хоча до УГКЦ не належать 18,5%

опитаних. Отже, бачимо, що УГКЦ починає відігравати важливу роль в мігрантів, навіть якщо вони не були до того її вірними. Хоча їхня частка не є великою, але вона суттєва.

Майже $\frac{3}{4}$ регулярно (щонеділі та на свята) беруть участь в житті спільнот УГКЦ закордоном. 6% ніколи не долучаються, а 2,3% не знають про існування таких спільнот. Важливо пам'ятати, що це питання задавали всім – незалежно від їхньої конфесійної приналежності.

Серед тих, хто бере участь в житті спільнот УГКЦ закордоном, було задане питання про потреби, які задовольняє УГКЦ:

- 90,1% опитаних вказали молитви, участь у таїнствах, сповідь, духовну підтримку у важкі часи;
- 79% – відчуття дому, психологічне розвантаження, зменшення стресу та самотності;
- 73,2% – можливість знайти друзів-українців, однодумців, поспілкуватися рідною мовою;
- 69,5% – участь у традиційних святкуваннях, концертах, вертепах, зустрічах молодіжних спільнот;
- 57,4% – участь у благодійних проєктах парафії, зборах коштів на ЗСУ, допомозі біженцям.

Лише 10,7% вказали, що відвідують парафію суто формально, а 15,8% – що з практичною метою (отримання гуманітарної допомоги, інформації про житло, роботу, юридичні чи побутові питання).

Також 20 людей, які не залучені до життя спільнот УГКЦ закордоном, вказали основні причини, чому вони цього не роблять.

	п	% опитаних
Я не є релігійною людиною / атеїст / агностик	8	40,0%
Я належу до іншої конфесії чи релігії (ПЦУ, РКЦ, протестантизм тощо)	4	20,0%
Церковне середовище здається мені занадто консервативним або патріархальним	4	20,0%
Мені бракує часу через роботу чи навчання	2	10,0%
Парафія за кордоном орієнтована переважно на старше покоління, там мало молоді	2	10,0%
Храм розташований занадто далеко від мого місця проживання	2	10,0%
Важко відповісти / не замислювався(-лася) про це	6	30,0%

* сума може перевищувати 100%, оскільки опитані могли обрати декілька варіантів відповіді

На жаль, такої кількості відповідей замало, щоб робити узагальнення. Але вже ці відповіді вказують на дві речі, які варто врахувати:

- 4 опитаних нарікають, що церковне середовище є надто консервативним;
- 2 опитаних нарікають, що парафія орієнтована на старше покоління, а не молодь.

Вплив війни на релігійні практики вивчали з допомогою низки питань (див. таблицю далі). Загалом, частина практик здійснюється: дотримання посту, сповідь хоча б раз на рік, причастя хоча б раз на рік, читання Святого Письма, участь в церковних спільнотах чи організаціях, участь в благодійних чи волонтерських проєктах, участь в прощах, паломництвах, реколекціях. Половина і більше опитаних це роблять зараз. І приблизно 20% робили до повномасштабного вторгнення, але зараз цього не роблять. У випадку сповіді та причастя таких осіб всього 11-12%.

Втім, є практики, яких опитані не здійснювали і до повномасштабної війни:

- 43,7% ніколи не мали духівника, а 18,3% мали до повномасштабної війни (тобто можемо припустити, що до переїзду закордон)
- 46,3% ніколи не брали участь в парафіяльних таборах (26,3% брали до 24.02.22), 65% ніколи не брали участі в Школі Християнського Аніматора (22,7% робили це до 24.02.22);
- 40,7% не користаються з онлайн медіа пропозицій УГКЦ (і 13% робили це до повномасштабної війни)
- 56% ніколи не брали участі в онлайн-трансляціях недільної Божественної Літургії (22% робили це до 24.02.22). В цьому випадку можемо припустити, що опитані воліли брати участь в Літургії в храмі – тобто в реальній спільноті.

Відвідування церкви / участь в житті спільнот УГКЦ в Україні

	n	%
Регулярно (щонеділі та у свята)	194	64,7
Епізодично (кілька разів на рік, переважно на великі свята)	44	14,7
Рідко (лише за особливих нагод)	13	4,3
Ніколи / не відвідував(-ла)	40	13,3
Ніколи не жив / жила в Україні	9	3,0

Зміна значення УГКЦ після виїзду закордон

	n	%
Стала відігравати значно більшу роль у моєму житті, ніж в Україні.	175	60,1
Її роль для мене ніяк не змінилася.	76	26,1
Стала відігравати меншу роль у моєму житті, ніж в Україні.	25	8,6
Я ніколи не належав(-ла) до УГКЦ і не взаємодію з нею за кордоном.	15	5,2

Участь в житті спільноти УГКЦ закордоном

	n	%
Регулярно (щонеділі та у свята)	218	72,7
Епізодично (кілька разів на рік, переважно на великі свята)	39	13
Рідко (лише за особливих нагод)	18	6
Ніколи / не відвідував(-ла)	18	6
Не знаю про існування такої спільноти	7	2,3

Потреби, які задовольняє УГКЦ закордоном (n=272)

	n	% опитаних
Молитва, участь у таїнствах, сповідь, духовна підтримка у важкі часи	245	90,1%
Відчуття дому, психологічне розвантаження, зменшення стресу та самотності	215	79,0%
Можливість знайти друзів-українців, однодумців, поспілкуватися рідною мовою	199	73,2%

Участь у традиційних святкуваннях, концертах, вертепах, зустрічах молодіжних спільнот	189	69,5%
Участь у благодійних проектах парафії, зборах коштів на ЗСУ, допомозі біженцям	156	57,4%
Отримання гуманітарної допомоги, інформації про житло, роботу, юридичні чи побутові питання	43	15,8%
Я відвідую парафію суто формально / за компанію з родичами чи друзями	29	10,7%

* сума може перевищувати 100%, оскільки опитані могли обрати декілька варіантів відповіді

Причини, чому не беруть участі в заходах УГКЦ / в спільноті УГКЦ (n=20)

	n	% опитаних
Я не є релігійною людиною / атеїст / агностик	8	40,0%
Я належу до іншої конфесії чи релігії (ПЦУ, РКЦ, протестантизм тощо)	4	20,0%
Церковне середовище здається мені занадто консервативним або патріархальним	4	20,0%
Мені бракує часу через роботу чи навчання	2	10,0%
Парафія за кордоном орієнтована переважно на старше покоління, там мало молоді	2	10,0%
Храм розташований занадто далеко від мого місця проживання	2	10,0%
Важко відповісти / не замислювався(-лася) про це	6	30,0%

* сума може перевищувати 100%, оскільки опитані могли обрати декілька варіантів відповіді

Релігійні практики

	Так		Зараз ні, хоча таке було до повно-масшта бного вторгнення в минулому		Ні, і цього ніколи не було в моєму житті	
	n	%	n	%	n	%
Чи дотримуетесь Ви посту?	153	51,0%	66	22,0%	81	27,0%
Чи ходите Ви до сповіді хоча б раз на рік?	230	76,7%	36	12,0%	34	11,3%
Чи приймаєте Ви причастя хоча б раз на рік?	237	79,0%	33	11,0%	30	10,0%
Чи є у Вас вдома предмети релігійного призначення (релігійні книги, ікони, розп'яття тощо)?	270	90,0%	17	5,7%	13	4,3%
Чи Ви практикуєте читання Святого Письма?	188	62,7%	53	17,7%	59	19,7%
Чи маєте Ви духівника?	114	38,0%	55	18,3%	131	43,7%
Чи відвідуєте Ви церковні спільноти / організації?	200	66,7%	55	18,3%	45	15,0%
Чи берете Ви участь в благодійних та волонтерських проектах в церкві?	167	55,7%	60	20,0%	73	24,3%
Чи берете Ви участь в реколекціях?	140	46,7%	58	19,3%	102	34,0%
Чи берете Ви участь в прощах та паломництвах?	147	49,0%	62	20,7%	91	30,3%
Чи берете Ви участь в парафіяльних таборах?	82	27,3%	79	26,3%	139	46,3%
Чи берете ви участь в Школі Християнського Аніматора	37	12,3%	68	22,7%	195	65,0%
Чи берете участь у з'їздах молоді	143	47,7%	56	18,7%	101	33,7%
Чи берете Ви участь в онлайн-трансляціях недільної Божественної Літургії	66	22,0%	66	22,0%	168	56,0%
Чи користуєтеся з церковних онлайн медіа пропозицій	139	46,3%	39	13,0%	122	40,7%

Духовне покликання

47,7% опитаних задумувалися про покликання до священничого чи монашого стану. Втім, серед них лише 59,4% ділилися думками про своє покликання. І найчастіше їх підтримували в цих думках або батьки (56%), або священники (парохи чи адміністратори) (54,7%), духовні особи (монах чи монахиня, семінарист) (46,7%).

Чи задумувались Ви коли-небудь про покликання до священничого чи монашого стану?

	n	%
Так	143	47,7
Ні	157	52,3

Чи ділились Ви з ким-небудь думками про своє покликання?

	n	%
Так	85	59,4
Ні	58	40,6

Хто підтримав Вас в усвідомленні Вашого покликання?

	n	% опитаних
Батько чи мати	42	56,0%
Священники (парох, адміністратор)	41	54,7%
Духовні особи (монах, монахиня, семінарист)	35	46,7%
Дідусь чи бабуся	18	24,0%
Відповідальна особа за покликання до священства в Єпархії	10	13,3%
Хресні батьки	10	13,3%
Катехит	7	9,3%
Вчитель	5	6,7%

* сума може перевищувати 100%, оскільки опитані могли обрати декілька варіантів відповіді